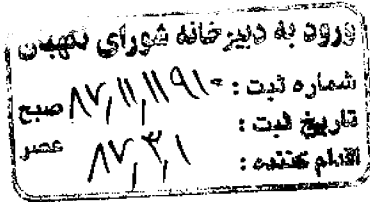

پیوست

شماره: ۷۲۹/۱۳۰۷۰

تاریخ: ۱۳۸۷/۰۳/۰۱

پوست:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه تصویب موافقتنامه بین دولتی شبکه راه آهن سراسری آسیایی که به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روزیکشنبه مورخ ۱۳۸۷/۲/۲۹ مجلس با اصلاحاتی
به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

لایحه تصویب موافقتنامه بین دولتی شبکه راه آهن سراسری آسیایی

ماده واحده- موافقتنامه بین دولتی شبکه راه آهن سراسری آسیایی مورخ دهم نوامبر ۲۰۰۶ میلادی (برابر با ۱۳۸۵/۸/۱۹ هجری شمسی) به شرح پیوست و با رعایت تبصره‌های زیر تصویب و به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه تودیع اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- برداشت جمهوری اسلامی ایران از مفاد ماده (۱۳) در خصوص چگونگی حل و فصل اختلافات و اعمال آن با رعایت قوانین و مقررات هریک از طرفها و همچنین رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

تبصره ۲- وزارت راه و ترابری موظف است اصلاحات متن اصلی موافقتنامه «موضوع ماده (۷)» و پیوستهای (۱) و (۲) آن «موضوع مواد (۸) و (۹)» را در مهلت مقرر به معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور منعکس نماید تا پس از بررسی آن معاونت، در خصوص اعلام پذیرش یا عدم پذیرش آن تصمیم گیری شود و مراتب پس از هماهنگی با هیأت وزیران و تصویب مجلس شورای اسلامی به دبیرکل سازمان ملل متحد اعلام گردد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولتی شبکه راه آهن سراسری آسیایی

طرفهای متعاقد،

با آگاهی از نیاز به ارتقاء و توسعه حمل و نقل ریلی بین‌المللی در آسیا و با مناطق

همجوار،

با اطلاع از افزایش مورد انتظار در حمل و نقل بین‌المللی مسافر و بار به عنوان پیامد رشد تجارت بین‌المللی در فرآیند در حال پیشرفت جهانی شدن، با یادآوری همکاری میان اعضاء کمیسیون اقتصادی و اجتماعی ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه در تنظیم و بهره‌برداری از شبکه راه آهن سراسری آسیایی، باتوجه به این‌که به منظور تقویت روابط و ارتقاء تجارت و گردشگری بین‌المللی میان اعضاء کمیسیون اقتصادی و اجتماعی ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه، توسعه شبکه راه آهن سراسری آسیایی، از جمله ایستگاهها و پایانه‌های بارگنجی (کانتینری) با اهمیت بین‌المللی، متناسب با نیازهای حمل و نقل بین‌المللی و محیط زیست امری ضروری است، همچنین با عنایت به نقش حمل و نقل ریلی به عنوان جزء مهم از یک شبکه اثربخش و کارآی حمل و نقل چند وجهی بین‌المللی، خصوصاً در ساماندهی نیازهای خاص کشورهای محصور در خشکی و عبوری (ترانزیتی)، به شرح زیر توافق کرده‌اند:

ماده ۱- تعریف خطوط راه آهن با اهمیت بین‌المللی

از نظر موافقتنامه بین‌دولتی شبکه راه آهن سراسری آسیایی («موافقتنامه»)، عبارت «خطوط راه آهن با اهمیت بین‌المللی» که در پیوست (۱) توصیف شده به موارد زیر اطلاق می‌شود:

- الف) خطوط راه آهنی که در حال حاضر برای حمل و نقل بین‌المللی عادی استفاده می‌شود؛
- ب) خطوط راه آهن موجود، در دست ساخت یا برنامه‌ریزی شده‌ای که در نظر است برای حمل و نقل بین‌المللی عادی استفاده شود؛
- پ) مسیرهای ارتباط آبی در امتداد دریاها یا دریاچه‌ها که حمل و نقل پیوسته را بین پایانه‌ها در کشورهای مختلف یا داخل یک کشور تضمین می‌کنند؛
- ت) نقاط عبور از مرز، ایستگاههای تعویض بوزی، پایانه‌های دریایی و پایانه‌های بارگنجی (کانتینری) متصل به ریل که مجهز به تأسیسات/خدمات ترخیص گمرک هستند.

ماده ۲- پذیرش شبکه راه آهن سراسری آسیایی

طرفهای قرارداد («طرفها») بدینوسیله خطوط راه آهن با اهمیت بین‌المللی را که در پیوست (۱) موافقتنامه توصیف شده است، به عنوان طرح هماهنگ برای توسعه خطوط راه آهن با اهمیت بین‌المللی که قصد دارند در چهارچوب برنامه‌های ملی خود بر عهده بگیرند، می‌پذیرند.

ماده ۳- توسعه شبکه راه آهن سراسری آسیایی

خطوط شبکه راه آهن سراسری آسیایی باید با اصول راهنمای مربوط به مشخصات فنی، توصیف شده در پیوست (۲) موافقتنامه، منطبق گردد.

ماده ۴- تشریفات امضاء و عضویت در موافقتنامه

۱- موافقتنامه برای امضاء کشورهای که عضو کمیسیون اقتصادی و اجتماعی ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه هستند، از تاریخ ۱۰ تا ۱۱ نوامبر ۲۰۰۶ میلادی (برابر با ۱۹ تا ۲۰ هجری شمسی) در بوسان جمهوری کره، و پس از آن از ۱۶ نوامبر ۲۰۰۶ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۰۸ میلادی (برابر با ۱۳۸۵/۸/۲۵ تا ۱۳۸۷/۱۰/۱۰ هجری شمسی) در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک مفتوح خواهد بود.

۲- کشورهای مزبور می‌توانند از راههای زیر عضو این موافقتنامه گردند:

الف) امضاء مشروط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب که متعاقبا آن تنفیذ، پذیرش یا تصویب صورت گیرد؛ یا

ب) الحاق

۳- تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق با تودیع سندی به شکل مقرر به دبیرکل سازمان ملل متحد، نافذ خواهد شد.

ماده ۵- لازم الاجراء شدن

- ۱- این موافقتنامه در نودمین روز پس از تاریخی که دولتهای حداقل هشت (۸) کشور به موجب بندهای (۲) و (۳) ماده (۴) با متعهد شدن به وسیله این موافقتنامه، توافق کرده باشند، لازم الاجراء خواهد شد.
- ۲- موافقتنامه برای هر کشوری که پس از تاریخ فراهم آمدن شرایط لازم الاجراء شدن موافقتنامه، سند تنفيذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق خود را تودیع نماید، نود روز پس از تاریخ ارائه سند مزبور لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۶- کارگروه شبکه راه آهن سراسری آسیایی

- ۱- کارگروه شبکه راه آهن سراسری آسیایی («کارگروه») توسط کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه تأسیس خواهد شد تا اجراء این موافقتنامه و هر اصلاح پیشنهادی آن را مورد بررسی قرار دهد. تمامی کشورهایی که عضو کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه هستند، عضو کارگروه خواهند بود.
- ۲- کارگروه هر دو سال یک بار تشکیل جلسه خواهد داد. هر طرف نیز می تواند با ارائه یادداشتی خطاب به دبیرخانه، درخواست برگزاری اجلاس ویژه کارگروه را بنماید. دبیرخانه تمامی اعضاء کارگروه را از درخواست ارائه شده آگاه خواهد ساخت و در صورتی که حداقل یک سوم طرفها رضایت خود را نسبت به درخواست موردنظر ظرف مدت چهارماه پس از تاریخ اعلام دبیرخانه ابراز کنند، اجلاس ویژه کارگروه را تشکیل خواهد داد.

ماده ۷- تشریفات اصلاح متن اصلی

- ۱- اصلاح متن اصلی این موافقتنامه از طریق تشریفات مشخص شده در این ماده امکان پذیر است.

۲- پیشنهاد اصلاح این موافقتنامه می‌تواند از سوی هریک از طرفها صورت گیرد.
۳- متن هر اصلاحیه پیشنهادی حداقل چهار و پنج روز قبل از اجلاس کارگروه که برای تصویب پیشنهاد برگزار می‌شود، توسط دبیرخانه بین تمامی اعضای کارگروه توزیع خواهد شد.

۴- اصلاحیه با رأی اکثریت دو سوم طرفهای حاضر و رأی دهنده کارگروه تصویب خواهد شد. اصلاحیه مصوب توسط دبیرخانه به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد که وی آنرا بین تمامی طرفها برای پذیرش، توزیع خواهد کرد.

۵- اصلاحیه‌ای که طبق بند (۴) این ماده تصویب شده است، دوازده ماه پس از پذیرش دو سوم طرفها، لازم‌الاجراء خواهد شد. اصلاحیه برای تمامی طرفها، به استثناء آنهایی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن اعلام نمایند که اصلاحیه را نمی‌پذیرند، لازم‌الاجراء خواهد شد. هر طرفی که اعلام کرده است اصلاحیه مصوب طبق این بند را نمی‌پذیرد، می‌تواند در هر زمان پس از آن، سندی مبنی بر پذیرش اصلاحیه مزبور را نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع نماید. اصلاحیه مزبور دوازده ماه پس از تاریخ تودیع سند یاد شده برای آن کشور لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۸- تشریفات اصلاح پیوست (۱)

۱- اصلاح پیوست (۱) موافقتنامه از طریق تشریفات مشخص شده در این ماده امکان‌پذیر است.

۲- از نظر ماده (۸)، «طرف مستقیماً ذی‌نفع» طرفی است که موضوع اصلاحیه پیشنهادی در قلمرو آن قرار گرفته است.

۳- اصلاحاتی که ایستگاه مرزی را تغییر می‌دهد فقط از سوی طرف مستقیماً ذی‌نفع، پس از مشاوره و کسب رضایت کتبی از کشور همسایه‌ای که دارای مرز مشترک با محل مربوط به موضوع اصلاح است، می‌تواند پیشنهاد شود.

- ۴- اصلاحاتی که ایستگاه مرزی را تغییر نمی‌دهد می‌تواند از سوی هر یک از طرفهای مستقیماً ذی‌نفع پیشنهاد شود.
- ۵- متن هر اصلاحیه پیشنهادی از سوی هر یک از طرفها، حداقل چهار و پنج روز قبل از اجلاس کارگروهی که برای تصویب پیشنهاد برگزار می‌شود، توسط دبیرخانه بین تمامی اعضاء کارگروه توزیع خواهد شد.
- ۶- اصلاحیه با رأی اکثریت طرفهای حاضر و رأی دهنده کارگروه تصویب خواهد شد. اصلاحیه مصوب توسط دبیرخانه به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد، که وی آنرا بین تمامی طرفها توزیع خواهد کرد.
- ۷- چنانچه طی یک دوره شش ماهه از تاریخ اعلام، کمتر از یک سوم طرفها مخالفت خود را نسبت به اصلاحیه به دبیرکل سازمان ملل متحد اعلام کرده باشند، اصلاحیه مصوب طبق بند (۶) این ماده، پذیرفته شده تلقی خواهد شد.
- ۸- اصلاحیه‌ای که طبق بند (۷) این ماده پذیرفته شده، سه ماه پس از انقضای دوره شش ماهه موضوع بند (۷) این ماده، برای تمامی طرفها لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۹- تشریفات اصلاح پیوست (۲)

- ۱- اصلاح پیوست (۲) موافقتنامه از طریق تشریفات مشخص شده در این ماده امکان‌پذیر است.
- ۲- هر طرف می‌تواند پیشنهاد اصلاحیه کند.
- ۳- متن هر اصلاحیه پیشنهادی حداقل چهار و پنج روز قبل از اجلاس کارگروهی که برای تصویب پیشنهاد برگزار می‌شود، توسط دبیرخانه بین تمامی اعضاء کارگروه توزیع خواهد شد.
- ۴- اصلاحیه با رأی اکثریت طرفهای حاضر و رأی دهنده، کارگروه تصویب خواهد شد. اصلاحیه مصوب توسط دبیرخانه به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد، که وی آنرا بین تمامی طرفها توزیع خواهد کرد.

۵- چنانچه طی دوره شش ماه از تاریخ اعلام، کمتر از یک سوم از طرفها مخالفت خود را نسبت به اصلاحیه به دبیرکل سازمان ملل متحد اعلام کرده باشند، اصلاحیه مصوب طبق بند (۴) این ماده، پذیرفته شده تلقی خواهد شد.

۶- اصلاحیه‌ای که طبق بند (۵) این ماده پذیرفته شده است، سه‌ماه پس از انقضای دوره شش ماهه موضوع بند (۵) این ماده، برای تمامی طرفها لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۰- حق شرط

در مورد هیچ کدام از مفاد این موافقتنامه به جز آنچه در بند (۵) ماده (۱۳)، پیش‌بینی شده است، نمی‌توان حق شرطی در نظر گرفت.

ماده ۱۱- انصراف از عضویت

هر طرف می‌تواند از طریق اعلام کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در این موافقتنامه انصراف دهد. انصراف دوازده‌ماه پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مزبور توسط دبیرکل، نافذ خواهد شد.

ماده ۱۲- تعلیق اعتبار

اگر تعداد طرفها برای یک دوره دوازده‌ماهه متوالی، کمتر از هشت شود، اجراء موافقتنامه معلق خواهد شد. در چنین وضعیتی دبیرخانه طرفها را آگاه خواهد کرد. چنانچه تعداد طرفها به هشت برسد دوباره مواد موافقتنامه عملیاتی خواهد شد.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات

۱- هر اختلاف میان دو یا چند طرف که مربوط به تفسیر یا اجراء موافقتنامه گردد و طرفهای اختلاف قادر به حل و فصل آن از طریق مذاکره یا مشاوره نباشند، چنانچه هرکدام از طرفهای اختلاف درخواست نمایند، برای مصالحه به یک یا چند مصالحه‌گر که با توافق

متقابل طرفهای اختلاف انتخاب می‌شوند، ارجاع خواهد شد. چنانچه طرفهای اختلاف ظرف سه‌ماه پس از درخواست مصالحه در مورد انتخاب مصالحه‌گر یا مصالحه‌گرها به توافق نرسند، هریک از طرفهای مزبور می‌تواند از دبیرکل سازمان ملل متحد بخواهد که یک مصالحه‌گر مستقل را منصوب نماید تا اختلاف به وی ارجاع گردد.

۲- توصیه مصالحه‌گر یا مصالحه‌گرهایی که طبق بند (۱) این ماده منصوب شده‌اند، هر چند از نظر ماهیتی جنبه الزام‌آور ندارد، پایه بررسی مجدد توسط طرفهای اختلاف خواهد شد.

۳- طرفهای اختلاف با توافق متقابل، می‌توانند از پیش توافق کنند که توصیه مصالحه‌گر یا مصالحه‌گرها را الزاماً قبول کنند.

۴- بندهای (۱)، (۲) و (۳) این ماده به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که دیگر اقدامات حل و فصل اختلاف که متقابلاً بین طرفهای اختلاف توافق شده، در نظر گرفته نمی‌شود.

۵- هر کشور می‌تواند، در زمان تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، حق شرطی را که بیانگر عدم التزام خود به مفاد این ماده در خصوص مصالحه است، در نظر بگیرد. سایر طرفها در قبال هر طرفی که چنین حق شرطی را در نظر گرفته است، نسبت به مفاد این ماده در مورد مصالحه پایبند نخواهند بود.

ماده ۱۴- حدود کاربرد

۱- هیچ چیز در موافقتنامه به عنوان مانع یک طرف جهت اتخاذ اقدامی سازگار با مفاد منشور ملل متحد و در چهارچوب شرایط اضطراری، که برای امنیت داخلی و خارجی خود لازم باشد، تعبیر نخواهد شد.

۲- هر طرف هرگونه تلاش ممکن را برای توسعه شبکه راه‌آهن سراسری آسیایی طبق موافقتنامه انجام خواهد داد. در هر حال، هیچ چیز در این موافقتنامه به عنوان پذیرش تعهدی توسط هر طرف برای تجویز جابه‌جایی کالا و مسافر در قلمرو خود تعبیر نخواهد شد.

شماره: ۷۲۹/۱۳۰۷۰

تاریخ: ۱۳۸۷/۰۳/۰۱

پوست:

ماده ۱۵- پیوستها

پیوستهای (۱) و (۲) موافقتنامه جزء لاینفک موافقتنامه را تشکیل خواهد داد.

ماده ۱۶- دبیرخانه

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد برای آسیا و اقیانوسیه دبیرخانه موافقتنامه خواهد بود.

ماده ۱۷- امین اسناد

دبیرکل سازمان ملل متحد، به عنوان امین اسناد این موافقتنامه تعیین می شود.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر، که دارای اختیار تام هستند، این موافقتنامه را امضاء کرده اند،

این موافقتنامه در روز دهم نوامبر سال ۲۰۰۶ میلادی (برابر با نوزدهم آبان ماه سال ۱۳۸۵ هجری شمسی)، در بوسان، جمهوری کره، در یک نسخه واحد به زبانهای چینی، انگلیسی و روسی که هر سه نسخه دارای اعتبار یکسان می باشد، برای امضاء مفتوح گردید.

پیوست (۱) شبکه راه آهن سراسری آسیایی

شبکه راه آهن سراسری آسیایی متشکل از خطوط راه آهن با اهمیت بین المللی به شرح زیر است.

خطوطی که زمینه را برای توصیف شبکه راه آهن سراسری آسیایی در هر کشور تشکیل می دهد با نام ایستگاههای مبدأ و مقصد با قلم سیاه مشخص شده و سپس به طور عمودی فهرست شده است. خطوط منشعب در سمت راست* ایستگاه نقطه اتصال شرح داده شده است. شاخه های انشعابی بعدی زیر شاخه اول با تورفتگی مشخص شده است. در شبکه راه آهن سراسری آسیایی کلیه خطوط دارای اهمیت یکسان هستند.

وقتی خطوط در نقطه مرزی شروع یا تمام می شود، در قبل یا بعد اولین یا آخرین ایستگاه روی آن خط، نام ایستگاه مرزی و نام کشور همسایه مستقیماً ذی نفع داخل پرانتز مشخص می شود.

بعد از نام ایستگاههایی که دارای کارکرد ویژه ای روی خط هستند، کارکرد آنها به صورت مورب (ایتالیک) داخل پرانتز مشخص می شود. چنین کارکردهایی مشتمل اند بر:

- (ایستگاه مرزی)،
- (تعویض بوژی)،
- (اتصال)،
- (ارتباط دریایی)، و
- (پایانه های مسیرهای ارتباطی).

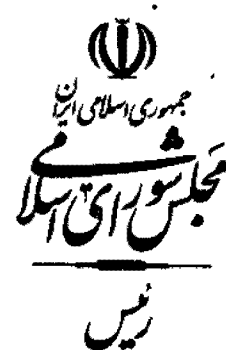
اتصالات مفقوده در [کروشه] نشان داده شده است.

شماره: ۷۰/۱۳۰۷۲۹

تاریخ: ۱۳۸۷/۰۳/۰۱

پوست:

برجسته

ایستگاههای دارای پایانه بارگنجی (کانتینری) با قابلیت جابه‌جایی بارگنجهای (کانتینرهای) سازمان استانداردهای بین‌المللی با حداقل ابعاد (۲۰) فوت طول و بیشتر با خط زیر نشان داده شده است.

فهرست خطوط در شبکه راه آهن سراسری آسیایی ضمیمه پیوست (۱) در کمیسیون موجود می‌باشد.

پیوست (۲)

اصول راهنمای مربوط به مشخصات فنی شبکه راه آهن سراسری آسیایی

۱- کلیات

توسعه شبکه راه آهن سراسری آسیایی، آنگونه که در پیوست (۱) این موافقتنامه تعریف شده، باید مطابق اصول زیر که مربوط به مشخصات فنی است، هدایت شود. طرفها باید هرگونه تلاش ممکن را برای پیروی از این اصول در ساخت خطوط آهن جدید و ارتقاء و مدرن‌سازی خطوط موجود، انجام دهند.

۲- ظرفیت خط

خطوط آهن با اهمیت بین‌المللی باید ظرفیت کافی داشته باشد، به طوری که امکان جابه‌جایی کارا، مطمئن و اقتصادی سرویس‌های ریلی کالا و مسافر را فراهم آورد.

۳- اندازه بار ناوگان

با توجه به این که شبکه راه آهن سراسری آسیایی از مؤلفه‌های مهم در تعریف یک شبکه حمل و نقل یکپارچه بین‌المللی چندوجهی برای کشورهای منطقه اسکاپ خواهد

بود، باید شبکه خطوط موجود در موارد لازم ارتقاء یابد و توسعه خطوط آتی نیز به گونه‌ای انجام شود که امکان جابه‌جایی بلامانع بارگنجهای (کانتینرهای) سازمان استانداردهای بین‌المللی با ابعاد (۲۰) فوت طول و بیشتر را فراهم آورد.

۴- توانایی عملیات با یکدیگر

الزامات فنی باید حمل و نقل بلا انقطاع کالا و کانتینرهای بین‌المللی را در طول خطوط راه‌آهن با اهمیت بین‌المللی تضمین کند. بنابراین باید خطوط راه‌آهن و زیرساختها و تجهیزات مربوط با الزامات بین‌المللی، از جمله الزامات حمل و نقل و انتقال قطارهای سنگین حامل کالاهایی همچون فرآورده‌های نفتی، زغال سنگ، سنگ معدن، سیمان و غلات مطابقت کند.

طرفها باید الزامات فنی کشورهای همسایه و سایر کشورهای را که خطوط راه‌آهن با اهمیت بین‌المللی از آنها عبور می‌کند مد نظر قرار دهند، و برای ارتقاء خطوط خود بکوشند، به گونه‌ای که محدودیت‌های فنی را رفع کرده و توانایی عملیات بین خطوط آهن را تضمین کنند.

چنانچه تداوم فاصله بین ریلها اجازه دهد، یا ساخت قطعات مفقوده در محل عبور از مرزها احتمالاً نتیجه‌بخش باشد، مقررات ویژه‌ای در ارتباط با همسازی ناوگان مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی از جمله سیستم‌های ترمز و کوپلینگ مطرح می‌شود. در این خصوص، کارایی عملیات راه‌آهن در عبور از مرزها مستلزم استفاده از ناوگان مجهز به ترمز بادی و سیستم کوپلینگ همساز است.

جهت آگاهی، فاصله بین خطوط در شبکه راه‌آهن سراسری آسیایی

به صورت زیر است:

فاصله بین خطوط راه آهن کشورهای عضو موافقتنامه بین دولتی راه آهن سراسری آسیایی (میلی متر)				
۱۶۷۶	۱۵۲۰	۱۴۳۵	۱۰۶۷	۱۰۰۰
۱. بنگلادش ^۱	۱. ارمنستان	۱. چین ^۲	اندونزی	۱. بنگلادش ^۱
۲. هندوستان	۲. آذربایجان	۲. جمهوری دموکراتیک خلق کره		۲. کامبوج
۳. نپال	۳. گرجستان	۳. جمهوری کره		۳. جمهوری دموکراتیک خلق لائو
۴. پاکستان	۴. قزاقستان	۴. جمهوری اسلامی ایران		۴. مالزی
۵. سریلانکا	۵. قرقیزستان	۵. ترکیه		۵. میانمار
	۶. مغولستان			۶. سنگاپور ^۳
	۷. فدراسیون روسیه			۷. تایلند
	۸. تاجیکستان			۸. ویتنام ^۲
	۹. ترکمنستان			
	۱۰. ازبکستان			

اعضاء بالقوه موافقتنامه بین دولتی راه آهن سراسری آسیایی: ژاپن
(فاصله خطوط ۱۰۶۷ میلی متر) و فیلیپین (فاصله خطوط ۱۰۶۷ میلی متر)

۱- قسمتی از شبکه راه آهن کشور.
۲- همچنین از خط با فاصله ۱۰۰۰ میلی متر (از به ویتنام) برخوردار است.
۳- توسط راه آهن مالزی پشتیبانی می شود.
۴- از خطوط با فاصله ۱۴۳۵ میلیمتر و دوگانه ۱۴۳۵/۱۰۰۰ میلی متر نیز برخوردار است.

۵- استاندارد پایانه‌های بارگنجی (کانتینری)

- حمل و نقل بین‌المللی چندوجهی نیازمند پایانه‌های بارگنجی (کانتینری) کارآمد است. پایانه‌های بارگنجی (کانتینری) بین‌المللی در طول خطوط شبکه راه‌آهن سراسری آسیایی باید:
- هرچه نزدیکتر با محور اصلی خط قرار گرفته باشند تا ورود و خروج از پایانه موجب اتلاف وقت نشود؛
 - دور از سایر میادین قرار گرفته باشد تا عملیات آنها توسط سایر جابه‌جایی‌های بین خطوط مختل نشود؛
 - به خودروهایی جاده‌ای دسترسی آسان داشته باشند تا انعطاف در تبدیل جاده - راه‌آهن را تضمین کنند؛
 - در محوطه تخلیه و بارگیری، خط با طول کافی داشته باشند تا نیاز به جابه‌جایی بین خطوط را کاهش دهند؛
 - به تجهیزاتی مشتمل بر جرثقیل دروازه‌ای، وسیله حمل میان بر (استادل-کاریر)، بالابر (تاپ لیفتر)، و/یا روی هم چین (ریچ استاکر) که قادر به حمل بارگنجیهای (کانتینرهای) سازمان استانداردهای بین‌المللی حداقل (۲۰) فوت طول باشد، مجهز کنند؛
 - تمهیدات لازم برای گسترش ممکن پیش‌بینی شود؛
 - تسهیلات گمرکی برای ترخیص کالا را ارائه کنند.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره و متن موافقتنامه و دو پیوست در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و نهم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی